

klepetala ter šepatala s tovarišicami. Pa jo je Bog tudi tu potipal. Neki hudomušnež iz drugega razreda ji je obesil na hrbet listek z napisom »klepetulja«, ne da bi bila Katica to opazila. Ko se je vračala iz šole domov, se ji je vsakdo, ki je videl ta listek na njenem hrbtu, porogljivo smejal. Čudila se je temu Katica, in sram jo je bilo. Šele doma jo je opozoril Lipej na sramotilni listek. Od jeze se je Katica zjokala. Hkrati pa trdno sklenila, da bo odslej krotila svoj jezik. S kraja ji je šlo bolj težko, a s časom je postala prav modra, ker je imela Katica trdno voljo.

Danes je Katica zgledna mladenka. Vse jo spoštuje, mamice pa jo stavijo svojim hčerkam za zgled.

Nihče jima več ne pravi Kobac in Kobacka.

Ivan Albreht:

Vstajenje.

*Pod grmom se trobentica zlati
in zvonček in vijolica se dramita v žioljenje,
in v srca vsa se klic vesel glasi,
klic iz neba oznanja nam: »Vstajenje!«*

*Gospod trpljenja pot je dokončal,
oblast teme premagal je in strl,
v sijaju zmage je iz groba vstal,
ljudem je blodnim pot v nebo odprl.*

*V ljubezni božje žaru zdaj še mi
se dvignimo iz groba nagnenj zlih in zmot,
da v svitu večnem duh se razbistri
in najde k Bogu pravo, varno pot!*

*Pod grmom se trobentica zlati
in zvonček in vijolica smehljata se žioljenju,
po stvarstvu vsem se božji klic glasi,
da prerodi za večnost nas v vstajenju.*

